

[Aksel Larsen.]

ikke mener at have råd til at fremme dem, når man samtidig skal afgive så mange penge til militærvæsenet og det militære byggeri.

Jeg kunne nævne en hel række eksempler på sådanne offentlige arbejder. Jeg skal nøjes med et par stykker. Det er bekendt, at der findes en uhyggelig mangel på skoler i dette land, da skolebyggeriet under og efter krigen aldeles ikke har holdt trit med det voksende børnetal. Det er også bekendt, at mangfoldige kommuner er i økonomiske vanskeligheder, har svært ved at få råd til at bygge det fornødne antal skoler. Jeg mener, at man må kunne anvende nogle af Marshallmidlerne til støtte for skolebyggeriet. Der ligger et stort arbejde og venter oppe i Nordjylland, det er Hanstholm havnebyggeri, som har vegeeret, omtrent så længe dette byggeri har stået på, fordi staten år for år har bevilget så lille et beløb til dets videreførelse, at man akkurat har forhindret det påbegyndte byggeri i at blive nedbrudt af Vesterhavet, men heller ikke mere. Jeg synes, at her var et udmærket formål at anvende nogle af Marshallmillionerne til. Jeg kan videre tilføje, at naturligvis kan der, og det mener vi også er dækket med den formulering, vi har forsøgt at give paragraffen, også anvendes penge til investeringsformål i industri, og da vi iøvrigt ikke agter at tage ordet til andre af specialforslagene end det ene, der vedrører udlån til mejerier, slagterier og lignende til landbruget knyttede erhvervsvirksomheder, kan jeg måske tillade mig med det samme at sige, at hvad angår støtte eller lån til industrien, synes vi, man skal begrænse sig til den civile industri og aldeles ikke til krigsindustrien. Så synes vi, at man her skal være opmærksom på de store muligheder, der kan ligge i nybygning af industrier eller udvidelse af bestående industrier. Jeg nævner som eksempel spørgsmålet om den sukkerfabrik, som jyske landbrugere ønsker bygget, og som man kunne finansiere ved hjælp af nogle af de penge, der her skal lovgives om.

Vi er som tidligere sagt modstandere af det, der står i lovforslagets nuværende § 4, nemlig at der af midlerne på særkontoen skal anvendes 65 mill. kr. til militært byggeri. Vi foreslår det strøget og foreslår i overensstemmelse hermed, at de 220 mill. kr., der er tænkt anvendt til andre formål, forøges med de 65 mill. kr. til 285 mill. kr. Vi er samtidig, som vi tidligere har givet udtryk for og udførligt motiveret, af den opfattelse, at staten ikke så ensidigt bør begrænse sig til at støtte den teknisk-viden-

skabelige forskning, men bør støtte den almen-videnskabelige forskning, og derfor foreslår vi i vort ændringsforslag under nr. 4 til § 3, at ordene „teknisk-videnskabelig forskning“ ændres til: „almen-videnskabelig forskning“, således at de 15 mill. kr., der her er tale om, bliver ydet til et sådant formål.

Endelig har vi vort underændringsforslag nr. 3, som går ud på, at stk. 3 i § 2 udgår. Dette stykke 3 siger, at indgåede renter og afdrag på de ydede lån anvendes til afskrivning på statens reguleringskonto i Danmarks Nationalbank. Vi er, som jeg allerede har sagt, modstandere af noget sådant. Vi foreslår derfor, at stk. 3 udgår. Jeg er meget vel opmærksom på, at vi for at dække området fuldstændigt også burde have stillet forslag om, at stk. 2 i den foreslåede § 1 udgår, og jeg ved, at jeg naturligvis kan bede den højtærede formand om at foretage delt afstemning over § 1, og jeg går ud fra, at hvis jeg ønsker det, vil den højtærede formand også gøre det, men på den anden side ved jeg ikke, om det er strengt nødvendigt, for tinget får jo i alt fald lejlighed til at tilkendegive sin mening ved afstemningen over vort ændringsforslag under nr. 3, og ved at stille dette har vi klart givet udtryk for, hvad vi mener. Så jeg tror, vi skal spare tingets tid og ikke tage nogen speciel delt afstemning over lovforslagets § 1.

Må jeg tillade mig en bemærkning om de ændringsforslag, der er stillet af et mindretal, og om de særstandpunkter, der er taget af det radikale mindretal i udvalget. Vi har ikke noget imod mindretallets ændringsforslag under nr. 1. Vi anser det ikke for at være af væsentlig betydning, hvis ikke selve loven ændres i den retning, vi har foreslået, og af den grund vil vi angående dette ændringsforslag afholde os fra at stemme. Det forekommer os heller ikke så væsentligt, for sagen kunne jo klares senere. Jeg må beklage, at jeg her forsåvidt kommer på linie med det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), som forleden afslog at ville lovgive længere end til 15. november med den motivering, at man vidste jo ikke, hvordan situationen til den tid var — så måtte man hellere vente til den tid med at tage bestemmelse. Jeg siger, der går ikke noget som helst i stykker, fordi man i dette tilfælde venter til senere med at foretage udvidelse. Jeg er ikke nogen kras modstander af det, men som det hele ligger, kan vi lade de partier, der iøvrigt måtte være enige om dette forslag, selv afgøre en sådan sag. Det samme gælder naturligvis også mindretallets ændrings-